

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

közbenső ítélete

Az ügy száma: Gfv.VI.30.050/2022/5.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Osztovits András előadó bíró

Dr. Farkas Attila bíró

A felperes: ...

A felperes képviselője: Olsavszky Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Olsavszky Péter ügyvéd)

Az alperes: ...

Az alperes képviselője: Lajer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lajer Zsolt ügyvéd)

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.423/2020/5/II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 2.G.40.452/2018/20. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és megállapítja, hogy a peres felek között 2007. augusztus 28-án létrejött deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelen.

Megállapítja, hogy a felperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint, az alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költsége merült fel, a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték összege 381.900 (háromszáznyolcvanegyezer-kilencszáz) forint.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes lakáskölcsön felvétele érdekében az alperesnél 2007. augusztus 6-án „deviza alapú hitel igénybevételéből eredő esetleges kockázatok tudomásul vételéről” szóló nyilatkozatot (kockázatfeltáró nyilatkozatot) írt alá. Ez a nyilatkozat egyebek mellett rögzítette, hogy az aláírónak tudomása van arról, hogy a deviza alapú hitel alatt olyan hitel értendő, amelynek összege nem magyar forintban, hanem az igényelt devizanemben többek között svájci frankban kerül meghatározásra. A hitelt folyósító alperes a hitelt forintban bocsátja rendelkezésre, de a tartozást devizában tartja nyilván, a hitel fél részéről történő visszafizetése is forintban történik. Deviza alapú hitel esetében az alperes a folyósított devizahitel összegét átszámítja forintra, személyi kölcsön esetén az alperes magánszemélyekre vonatkozó valutavételi, egyéb deviza alapú hitelek esetén pedig az alperes magánszemélyekre vonatkozó deviza vételi árfolyamát alkalmazva, a törlesztéskor pedig a forintban befizetett összeget az alperes magánszemélyekre vonatkozó deviza eladási árfolyamán számítja át devizára. A vételi és eladási árfolyam közti különbség változatlan árfolyam mellett is emeli a hitel költségeit. Amennyiben a deviza alapú hitel devizaneme és a forint közötti árfolyam változik, az hatással lesz mind a folyósítandó hitelösszeg, mind a tőkét és kamattartozást is magába foglaló törlesztőrészletek, valamint egyéb devizában nyilvántartott járulékok, költségek nagyságára. Abban az esetben, ha a futamidő alatt a forint árfolyama erősödik úgy kevesebb forintot kell fizetni a devizában nyilvántartott törlesztőrészletek ellenértékeként, amennyiben gyengül, úgy a fizetési terhek nőnek. A deviza alapú hitelek kamata a nemzetközi kamatok változása miatt is módosulhat. Lehetőség van arra, hogy a futamidő alatt az alperes a fél kérelmére a még fennálló tőketartozás összegét magyar forintra konvertálja. A jelen nyilatkozat aláírásával a felperes elismerte, hogy a banktól a deviza alapú hitel igénybevételével összefüggésben felmerülő kockázatokról különös tekintettel az árfolyamkockázatra a szükséges tájékoztatást megkapta és megértette. A felperes kijelentette, hogy a deviza alapú hitelt a fentiek ismeretében is igénybe kívánja venni.

[2] 2007. augusztus 28-án a peres felek kölcsönszerződést kötöttek szabad felhasználású lakás előtakarékosági szerződés fedezete mellett nyújtandó deviza alapú

kölcsönről. A szerződés részét képező lakossági üzletszabályzat III.22.1. rendelkezése szerint az adós jogosult a futamidő alatt egy alkalommal a banktól a devizában nyilvántartott kölcsön forint alapú kölcsönre átalakítását kérni, köteles ezem kérelmét a fordulónapot legalább 30 nappal megelőzően a bankhoz írásban benyújtani. A bank a kérelmet a saját belső szabályzata szerint bírálja el.

[3] A szerződés 11.5. pontja rögzítette, hogy az adós kijelenti, hogy a banknál vezetett számlák, a bank bizonylatai, nyilvántartásai és üzleti könyvei alapján készített közjegyzői ténytanúsítványt elfogadja a szerződés szerinti jogügyletek alapján fennálló kölcsön, járulék és egyéb tartozás mindekori összegének közokirati tanúsításaként. Alávetik magukat annak, hogy az e jogügyletekből fennálló tartozás mértékét, esetleges végrehajtási eljárás kezdeményezésének esetére is a bank felkérésére a fenti módon közjegyző tanúsítsa.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében elsődlegesen a kölcsönszerződés árfolyamkockázatra vonatkozó tisztességtelenségének megállapítását kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209. § (1) bekezdésére hivatkozással, jogkövetkezményként pedig a szerződés hatályossá nyilvánítását és az alperes 3.658.808 forint megfizetésére kötelezését kérte. Másodlagosan a kölcsönszerződés semmisségének megállapítását az rPtk. 200. § (2) bekezdés első fordulata alapján jogszabályba ütközés címén a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjába foglaltakra utalással, jogkövetkezményként az alperes 3.819.118 forint megfizetésére kötelezését kérte. Harmadlagos kereseti kérelme a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítására irányult a szerződés 11.5. pontjának tisztességtelensége miatt.

[5] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a perbeli kölcsönszerződés a felperes által hivatkozott egyetlen okból sem érvénytelen.

[7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel úgy ítélte: a teljes érvénytelenség iránti kereset elsődleges jogalapja az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelensége volt. Álláspontja szerint nem volt átlátható a szerződéskötéskor az árfolyamkockázat gazdasági következménye, működési mechanizmusa. A hiányos tájékoztatásból fakadó átláthatóság hiánya önmagában nem dönti el az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelenségének kérdését, csupán vizsgálhatóvá teszi azt. Az árfolyamkockázatból adódó kockázat telepítése akkor lehet

tisztességtelen, ha a kockázat eleve korlátlan vagy legalább az adós részéről nem korlátozható, nem kezelhető. Ha a kockázat korlátozott vagy korlátlan ugyan, de az adós által korlátozható, akkor a kockázattelepítés elfogadható, mivel az nem teremt egyensúlytalan helyzetet a felek jogaiban és kötelezettségeiben. Ha fennáll a fogyasztónak az a lehetősége, hogy maga kezelni tudja a rátelepített kockázatot azzal, hogy egyoldalú módosítási jogot gyakorolva forintra, azaz a keresményre szerinti pénznemre váltja a szerződés alapján fennálló tartozását, ez azt jelenti, hogy nem a szerződésből következően visel korlátlan kockázatot, hanem a saját döntése folytán amiatt, hogy bármikor megtehetette volna mégsem gyakorolta az egyoldalú módosítási jogot. A perbeli szerződésben ilyen jog biztosítva volt a felperes számára, a felperest alanyi jogként illette meg a forintra váltás lehetősége. A másodfokú bíróság szerint nem a tájékoztatás tartalmából, hanem az üzletszabályzat III.22.1. pontjából és a tájékoztatás forintosításra vonatkozó rendelkezéséből az a következtetés vonható le, hogy az árfolyamkockázat felperesre telepítése nem lehet tisztességtelen, mert nem teremt egyensúlytalan helyzetet, mivel lehetővé tette a felperes részére a kockázat saját maga általi kezelését.

[8] A másodfokú bíróság a felperes másodlagos kereseti kérelme vonatkozásában egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel, amely szerint a szerződés eleget tesz az rHpt. 213. § (1) bekezdés a), b) c) és e) pontjában előírt feltételeknek. A másodfokú bíróság utalt arra, hogy a perbeli szerződés 2016 novemberében teljesítéssel megszűnt, ezért a ténytanúsítványra vonatkozó szerződési feltételével érvénytelenségét sem vizsgálni, sem megállapítani nem szükséges, az a felperes fogyasztó helyzetére semmilyen kihatással nincs.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[9] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a szerződés árfolyamkockázati tájékoztatásának tisztességtelensége miatt az alperes 3.658.808. forint megfizetésére kötelezését, másodlagosan a szerződés rHpt.-be ütközése miatti semmissége megállapítását és keresetében meghatározott jogkövetkezmények levonását, harmadlagosan a ténytanúsítvánnyal kapcsolatos szerződési feltétel tisztességtelenségének megállapítását, és valamennyi – eshetőleges – kereseti kérelme kapcsán az alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPtk. 209. § (1) bekezdésébe, az rHpt. 210. § (2) bekezdésébe, 213. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontjába ütköző módon jogszabálysértő. Állította, hogy az eljáró bíróságok az árfolyamkockázat tisztességtelensége körében jogszabálysértő módon nem vizsgálták az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) joggyakorlatában kifejtett szempontokat. Külön kiemelte a C-126/17. számú végzést is, amelyben az EUB követelményként írta elő, hogy a tájékoztatás alapján az észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó pontos és érthető szempontok alapján kell, hogy értékelhesse a szerződésből eredően őt érintő gazdasági következményeket, köztük különösen a kölcsönének teljes költségét. Az rHpt. 213. §-a körében előadta, hogy a THM nem volt megfelelő, az alperes ellenkérelmében elismerte a szerződés rHpt. 213. § (1) bekezdés b) pontja szerinti érvénytelenségét. A szerződés rendelkezései alapján nem volt megállapítható a kölcsön összege sem, nem voltak ellenőrizhetőek az egyes törlesztőrészletek sem.

[10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria a jogerős ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy az az rPtk. 209. § (1) bekezdésébe ütközés miatt jogszabálysértő.

[12] A Kúria nem értett egyet a másodfokú bíróság álláspontjával, amely szerint az üzletszabályzat III.22.1. pontjából és a kockázatfeltáró nyilatkozat forintosításra vonatkozó rendelkezéséből az a következtetés vonható le, hogy az árfolyamkockázat felperesre telepítése nem lehet tisztességtelen, mert nem teremt egyensúlytalan helyzetet, mivel lehetővé tette a felperes részére a kockázat saját maga általi kezelését.

[13] Ahogyan a Kúria a Gfv.VI.30.480/2021/5. számú precedensképes határozatában már rámutatott, az a kikötés, amely szerint a felperes mint adós jogosult volt a futamidő alatt egy alkalommal a banktól a devizában nyilvántartott kölcsön forint alapú kölcsönné átalakítását kérni, nem alkalmas a szerződésnek az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő rendelkezéseit ellensúlyozni. A peres felek közötti jogviszonyra a másodfokú bíróság által hivatkozott 2014/17/EU irányelv több okból sem irányadó. Ez az irányelv 2014. március 20. óta hatályos és a 2016. március 21-től kezdődően megkötött jelzáloghitel-szerződésekre vonatkozik, azaz a perbeli szerződésre nem irányadó. Másrészt a magyar jogi szabályozás és joggyakorlat alapján sem lehet a másodfokú bíróság által levont következtetésre jutni. Az rPtk. 2009. május 22-től hatályos szabálya szerint ugyanis az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalta feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető. A 2/2014. PJE határozat 1. pontja – a 93/13/EGK irányelv rendelkezéseit a magyar jogba implementáló rPtk. rendelkezéseket értelmezve – kizárólag azt tartalmazza, hogy önmagában a nem világos, nem egyértelmű szerződéses rendelkezés (tájékoztatás) megalapozza a korlátlan árfolyamkockázat fogyasztóra hártásának tisztességtelenségét. A 2/2014. PJE határozat 1. pontjának indokolása kifejezetten azt az útmutatót adja, hogy annak kérdése, hogy az adott szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése világos, illetve érthető-e, annak ellenére vizsgálható, hogy a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések túlnyomó többségét a Ptk.-nak a 2009. évi XXXI. törvénnyel történt módosítása előtt kötötték meg.

[14] A 93/13/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdésének értelmében a szerződés elsődleges tárgya csak abban az esetben eshet a 3. cikk (1) bekezdésében előírt értékelés alá, ha az adott feltételek nincsenek világosan és érthetően megfogalmazva, azaz az árfolyamkockázat fogyasztóra telepítése tisztességtelen jellegének vizsgálatára akkor kerülhet sor, ha az azt feltáró tájékoztatás nem világos és nem érthető. A 3. cikk (1) bekezdésének értelmében a szerződési feltételek tisztességtelenek, ha ellentétesek a jóhiszeműség követelményével, és a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéznek elő a fogyasztó kárára.

[15] A 93/13/EGK irányelv 8. cikke azonban lehetővé teszi a tagállamok számára a fogyasztók magasabb szintű védelme érdekében szigorúbb nemzeti rendelkezések elfogadását. Az EUB (C-96/16. és C-94/17. egyesített ügyek 69. pont) azt megerősítette, hogy főszabály szerint a tagállami legfelsőbb bíróságok ítélkezési gyakorlata nem tartozik a 8. cikk szerinti szigorúbb nemzeti rendelkezések közé, ugyanakkor, ha a nemzeti legfelsőbb bíróságok a szerződési feltételek tisztességtelen jellegének értékelésére szolgáló bizonyos kritériumokat dolgoznak ki, amelyeket az alsóbb fokú bíróságoknak de facto be kell tartaniuk, vagy amelyek alkalmazása kötelező a számukra, akkor ez összeegyeztethető a 93/13/EGK irányelvvel, ha az így használt kritériumok képesek hatékony jogorvoslatot nyújtani a fogyasztónak, és az alsóbb fokú bíróságokat ez nem korlátozza az előzetes döntéshozatali kérdéseik EUB elé terjesztésében (C-96/16. és C-94/17. egyesített ügyek 62–71. pont; C-118/17. 60–64. pont). A magyar jog szabályai és gyakorlata (rPtk., jogegységi határozat) a fenti elveknek megfelelően az irányelvi minimumszabályozásnál szigorúbb mércét alakítottak ki. A Kúria által – a jogegység, a bíróságok egységes ítélkezési gyakorlatának biztosítása érdekében – elfogadott jogegységi határozat a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 24. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróságokra kötelező (Kúria Gfv.VI.30.480/2021/5.).

[16] A 2/2014. PJE határozatban írtak értelmében, ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés érvénytelen.

[17] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa a Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozatában (a továbbiakban: JPE határozat) – az EUB határozataira is figyelemmel – azt az elvi tartalmú döntést hozta, hogy a 2/2014. PJE határozat 1. pontja azzal kötelező értelmezéssel alkalmazható, amely szerint akkor megfelelő tartalmú az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás, ha az átlagosan tájékozott észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó a tájékoztatás alapján a szerződéshez kapcsolódó árfolyamkockázat tényén és mibenlétén kívül azt is felismerheti és értékelni tudja, hogy a forint árfolyama a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti deviza árfolyamához képest számára akár jelentős mértékben is kedvezőtlenül változhat, és ezáltal a fogyasztó fennálló tartozásának a szerződés szerinti ütemezésben esedékessé váló fizetési kötelezettségének mértéke jelentősen megemelkedhet. Rendelkezett arról is, hogy a Kúria bármely határozatának ezzel (a JPE határozatban elfogadott értelmezéssel) ellentétes jogértelmezése kötelező erejűként már nem hivatkozható.

[18] A Kúria egyértelmű joggyakorlata szerint nem felel meg a tisztességes tájékoztatás követelményének az, ha a szerződés különböző rendelkezéseiből csak kikövetkeztethető az árfolyamkockázat fogyasztóra gyakorolt gazdasági következménye (Kúria Gfv.VI.30.074/2020/6., Gfv.VI.30.330/2020/8.). Ez a megállapítás igaz a kockázatfeltáró nyilatkozat tartalmára is. A JPE határozat által megfogalmazott jogértelmezési mércéből az következik, hogy nem felel meg a világosság és érthetőség követelményének az a tájékoztatás, amelyből az átlagosan tájékozott fogyasztó számára az ugyan érthető, miszerint az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli, de az nem, hogy ez akár jelentősen megemelheti fizetési kötelezettségeit, és amely lényegében (csak) arra terjedt ki, hogy az

árfolyam a fogyasztó javára és terhére is változhat (Kúria Gfv.VII.30.315/2020/5.), mert ez nem elegendő arra, hogy az átlagosan tájékozott fogyasztó megalapozott döntést hozzon.

[19] A perbeli kockázatfeltáró nyilatkozat bár kétségtelenül elmagyarázza, hogy mit kell érteni deviza alapú hitel alatt (amelynek összege nem magyar forintban, hanem az igényelt devizanemben kerül meghatározásra; a bank a folyósított devizahitel összegét átszámítja forintra, a hitelt forintban bocsátja rendelkezésére, de a tartozást devizában tartja nyilván, a hitel visszafizetése is forintban történik) és kitér mind az árfolyamrésnek, mind a nemzetközi kamatok változásának árfolyamváltozástól független fizetési kötelezettséget befolyásoló hatására, azonban az árfolyamváltozásból eredő kockázatra vonatkozóan csak annyit tartalmaz, hogy „amennyiben a deviza alapú hitel devizaneme és a forint közötti árfolyam változik, az hatással lesz mind a folyósítandó hitelösszeg, mind a tőkét és kamattartozást is magában foglaló törlesztőrészek, valamint egyéb devizában nyilvántartott járulékok, költségek nagyságára; abban az esetben, ha a futamidő alatt a forint árfolyama erősödik, úgy kevesebb forintot kell fizetni a devizában nyilvántartott törlesztőrészek ellenértékéért, amennyiben gyengül, úgy fizetési terhei nőnek”.

[20] Konkrétan az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tehát lényegében annyit tartalmaz, hogy az árfolyamváltozás hatással van, azaz befolyásolja a fogyasztó fizetési kötelezettségének a mértékét, ami ezáltal csökkenhet vagy nőhet. Alappal hivatkozott arra a felperes, hogy a tájékoztatás e két lehetőségnek az egyenlő esélyét vetíti előre, nem hívja fel a fogyasztó figyelmét az általa vállalt reális és az anyagi, gazdasági helyzetét adott esetben súlyosan hátrányosan érintő kockázatra. Maga a kockázatfeltáró nyilatkozat elnevezése is „esetleges kockázatok” tudomásulvételét tartalmazza. A felperes vállalása azért ezen, kellően fel nem tárt, el nem magyarázott kockázatok kizárólagos viselésére vonatkozhatott csupán.

[21] A 93/13/EGK irányelv által létrehozott védelmi rendszer azon az elven alapszik, hogy a fogyasztó a pénzügyi szolgáltatóhoz képest hátrányos helyzetben van többek között az információs szintje tekintetében. A szerződési feltételek világos és érthető megfogalmazásának, és következésképpen az átláthatóságnak ezért a 4. cikk (2) bekezdésében írt követelményét kiterjesztő módon kell érteni (C-186/16. 44. pont). Mindezt magának a pénzügyi intézménynek a fogyasztó részére adott tájékoztatásából kell kitűnnie mindazon információnak, amely alapján egy általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó megalapozott döntéseket hozhat (C-186/16. 49. és 51. pontok), és nem elégséges a korábban hivatkozott bírói gyakorlatnak megfelelően az, ha azok csupán kikövetkeztethetők (Kúria Gfv.VI.30.366/2021/12.). E követelménynek pedig az alperes által adott tájékoztatás nem felel meg (megjegyzí a Kúria, hogy e kérdésben a másodfokú bíróság is ezt az álláspontot képviselte).

[22] A felperes eshetőlegesen terjesztette elő kereseti kérelmeit, amelyek közül a Kúria az elsődlegesen megjelölt, az árfolyamkockázat tisztességtelensége miatti érvénytelenség megállapítása iránti keresetet alaposnak találta, ezért a másodlagosan és harmadlagosan előterjesztett igény vizsgálata okafogyottá vált (Pfv. III. 20.321/2021/10.), így a Kúria érdemben nem vizsgálta a felperes további felülvizsgálati hivatkozásait.

[23] A Kúria mindezekre figyelemmel az rPp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az rPp. 213. § (3) bekezdése alapján meghozott közbenső

ítéletével a kölcsönszerződés érvénytelenségét megállapította. Az elsőfokú bíróságnak a folytatódó eljárásban érdemben kell vizsgálnia a felperesnek az árfolyamkockázat tisztességtelensége miatt érvénytelen szerződéssel kapcsolatban előterjesztett jogkövetkezmények levonása iránti kereseti kérelmét.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[24] 1959. évi IV. törvény 209. § (1) bekezdés

[25] 2/2014 PJE határozat

[26] 60.015/2021/15. JPE határozat

[27] Gfv.VI.30.480/2021/5.; Gfv.VI.30.074/2020/6.; Gfv.VI.30.330/2020/8.;
Gfv.VII.30.315/2020/5.; Gfv.VI.30.366/2021/12.; Pfv. III. 20.321/2021/10.

A döntés elvi tartalma

[28] Nem megfelelő a tájékoztatás akkor, ha abból világosan és egyértelműen nem ismerhetők fel az árfolyamkockázat gazdasági következményei.

Záró rész

[29] A Kúria az rPp. 275. § (5) bekezdése alapján – figyelemmel a 4/2009. (XII. 14.) PK vélemény II.3. pontjára is – csak a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeket állapította meg, annak viseléséről az elsőfokú bíróság dönt. Ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján áfát is tartalmazó összegben határozta meg. A felperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illeték összege 381.900 forint.

[30] A közbenső ítélet elleni felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

[31] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján – kérelemre – tárgyaláson bírálta el.

Kúria

9

VI.Gfv.30.050/2022/5-II.

Budapest, 2022. június 7.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András s.k. előadó bíró,
Dr. Farkas Attila s.k. bíró

hitelélül:

A kiadmány

S.K.

bírószági ügyintéző